

IL PENTATEUCO

VOLGARIZZATO E COMMENTATO

DA

SAMUEL DAVIDE LUZZATTO

CON

INTRODUZIONE CRITICA ED ERMENEUTICA

OPERA POSTUMA

Vol. III - Levitico

25 - ZAV

PADOVA

Premiata Tipografia edit. F. Sacchetto

1871

ו

כה (א) וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר:
 (ב) צַו אֶת־אַהֲרֹן וְאֶת־בָּנָיו לֵאמֹר זֹאת תִּזְכֹּרְתֶם

VI

(1) Il Signore parlò a Mosè con dire: (2) Comanda ad Aronne ed ai figli suoi quanto segue: Quest'è la legge rela-

(ב) צו את אהרן ואת בניו: נחמלת הם' אמר דבר אל בני ישראל, וכאן אמר
 לו את אהרן ואת בניו, וכתב הר"מכן כי גם יטה נסבחת הקרבנות וישראל מניאים אותם,

הָעֹלָה הוּא הָעֹלָה עַל * מִזְבֵּחַ עַל-הַמִּזְבֵּחַ
כָּל-הַלַּיְלָה עַד-הַבֹּקֶר וְאִשׁ הַמִּזְבֵּחַ תֹּקֵד
בו: (ג) וְלֶבֶשׁ הַכֹּהֵן מִדָּבָר וּמִכְנָסֵי-בֵרֶךְ
יִלְבַּשׁ עַל-בְּשָׂרוֹ וְהָרִים אֶת-הַדָּשָׁן אֲשֶׁר
תֹּאכַל הָאִשׁ אֶת-הָעֹלָה עַל-הַמִּזְבֵּחַ וְשָׂמוּ
אֵצֶל הַמִּזְבֵּחַ: (ד) וּפָשַׁט אֶת-בְּגָדָיו וְלֶבֶשׁ

LEVITICO VI

tiva all'olocausto: Questo sacrificio detto Olà [perchè destinato ad esser tutto arso e salire in fiamma] starà sul fuoco, sull'altare, tutta la notte, sino a mattina, e (durante tutto questo tempo) il fuoco verrà mantenuto acceso sull'altare. (3) Indi il sacerdote indosserà la sua veste di bisso, e si vestirà di calzoni di bisso sulla carne, e leverà la cenere in cui il fuoco avrà ridotto l'olocausto sopra l'altare, e la porrà accanto all'altare. (4) Si spoglierà poi dei suoi vestiti, e indosserà altri

וכאן אמר לו את אהרן כי ידבר בשעשה הקרבנות, והכהנים יעשו אותם, ותלמידי מוה"ר ר"א מוסקף כי עיקר המכוון בפרשת ויקרא הוא להגיד מעניני הקרבנות מה שנוגע לבעלים, ודרך עראי עניד קצת ממה שנוגע לכהנים; ובפרשת לו העיקר הוא להגיד מה שנוגע לכהנים, הן מה שמוטל עליהם לעשות, הן מה שהוא חק להם לקבל חלק עבודתם, גם מה שמוטל עליהם להורות כגון לכמה זמן הזמנים נאכלים, ואיסור אכילתם בטומאם, ואיסור חלבן והדסם. היא העולה: ל' דליקה ושרפה, וכמו שהעלותך את הפרות, והכוונה לומר הקרבן הזה הנקרא עולה על שם שכלו נשרף, יהיה על מוקדה על המזבח כל הלילה, ובבקר יוסר הדשן, וכן נראה דעת ר"א בע. היא העולה על מוקדה על המזבח כל הלילה עד הבקר: עיקר הפרשה הזאת הוא לנזות על תרומות הדשן והטואת הדשן, ולפיכך אמר שהעולה נשרפת והולכת (ביום וגם) בלילה עד הבקר ולא אח"כ, כי בבקר ירימו הדשן (מוה"ר ר"א א). (ג) פרו בר: הנא לתרום את

(*) מ' זעירא

בְּגָרִים אַחֲרַיִם וְהוֹצִיא אֶת־הַדָּשָׁן אֶל־מִחוּץ
 לַמִּחֲנֶה אֶל־מָקוֹם טָהוֹר: (ח) וְהָאֵשׁ עַל־
 הַמִּזְבֵּחַ תִּוְקַד־בּוֹ לֹא תִכָּבֶה וּבֵעֵר עָלֶיהָ
 הִכִּתוּ עֵצִים בְּבֶקֶר בְּבֶקֶר וְעֹרֹד עָלֶיהָ הָעֹלָה
 וְהַקְטִיר עָלֶיהָ חֶלְבֵי הַשְּׁלָמִים: (ט) אִשׁ תִּמְיֵד
 תִּוְקַד עַל־הַמִּזְבֵּחַ לֹא תִכָּבֶה: ס (י) וְזֹאת
 תֹּרַת הַמִּנְחָה הַקֹּרֵב אֹתָהּ בְּנֵי־אֶהֱרֹן לְפָנַי
 יִהְיֶה אֶל־פְּנֵי הַמִּזְבֵּחַ: (יא) וְהַלֵּים מִמֶּנּוּ בְּקִמְצוֹ
 מִסֹּלֶת הַמִּנְחָה וּמִשְׁמֶנֶה וְאֵת כָּל־הַלֶּבָנָה
 אֲשֶׁר עַל־הַמִּנְחָה וְהַקְטִיר הַמִּזְבֵּחַ רֵיחַ נִיחַח
 אִזְכָּרְתָּהּ לַיהוָה: (יב) וְהַנּוֹתֵרֶת מִמֶּנָּה יֹאכְלוּ

LEVITICO VI

abiti, e porterà la cenere fuori del campo, in un luogo puro. (5) Ed il fuoco (ch'è) sull'altare vi sarà mantenuto acceso, non si lascerà spegnere; ed il sacerdote vi accenderà legna di mattina in mattina, e vi disporrà sopra gli olocausti, e vi arderà sopra il sevo dei sacrifici di contentezza. (6) Si farà incessantemente arder fuoco sull'altare, non si lascerà mai spegnere. (7) E questa è la legge relativa all'offerta farinacea: I figli d'Aronne la presenteranno innanzi al Signore, (cioè) davanti all'altare. (8) (Il sacerdote) leverà via col pugno del fior di farina dell'offerta e del suo olio, e tutto l'incenso ch'è sull'offerta, ed arderà questo suo profumo sull'altare, al Signore, odore propiziatario. (9) Ed il rimanente di essa mangeranno

אֶהְרֵן וּבָנָיו מִצֹּת תֹאכַל בְּמָקוֹם קָדֵשׁ בַּחֲצֵר
 אֶהֱל־מוֹעֵד יֹאכְלוּהָ: (י) לֹא תֹאפֶה חֶמֶץ
 חֶלְקֶם נִתַּתִּי אֵתָּה מֵאִשֵּׁי קָדֵשׁ קָדָשִׁים הוּא
 בַּחֲטָאת וּבְכַאֲשָׁם: (יא) כָּל־זָכָר בְּבָנֵי אֶהְרֵן
 יֹאכְלֶנָּה חֶק־עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם מֵאִשֵּׁי יְהוָה
 כֹּל אֲשֶׁר־יִגַע בָּהֶם יִקְדָּשׁ: פ שְׁנֵי (יב) וַיְדַבֵּר
 יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: (יג) זֶה קָרְבַּן אֶהְרֵן
 וּבָנָיו אֲשֶׁר־יִקְרִיבוּ לַיהוָה בַּיּוֹם הַמִּשַּׁח אֹתוֹ

LEVITICO VI

Aronne e i figli suoi; sarà mangiato in pani azzimi, in luogo sacro; nell'atrio del padiglione di congregazione lo mangeranno. (10) Non deve cuocersi in pane lievitato: esso è ciò [vale a dire una di quelle cose] che ho assegnato per loro porzione dai sacrifici da ardersi a me: è cosa santissima, come il sacrificio d'aspersione, e come il sacrificio di pentimento. (11) Qualunque maschio dei figli d'Aronne potrà mangiarlo, diritto perpetuo per tutte l'età avvenire, (da percepirsi) dai sacrifici da ardersi al Signore: tutto ciò che toccherà queste cose diventerà sacro. (12) Ed il Signore parlò a Mosè con dire: (13) Ella è questa l'offerta d'Aronne e de'suoi figli, che

הדשן ילכז נגדי כסוכתו, מלמד שהיא עבודה וזריכה נגדי כסוכה (רכ"ה), ורק הולאת
 הדשן מחוץ למחנה אינה עבודה ולכז נגדים אמרים. הרשן אשר תאבל האש:
 כאילו אמר אשר תדשן האש באכלה את העולה. (יא) יקדש: עיין שמות כ"ט ל"ו.
 (יג) אהרן ובניו: לפי הפשט אין הכוונה אלא על הכ"ה שהיה מקריב מנחת חבתין
 ביום משיחתו ומשם והלאה מנחה תמיד כל ימי חייו; וטעם וכניו לדעת רא"ב ע"כ

עֲשִׂיתָהּ הָאֶפֶה סֹלֶת מִנְחָה תִמְיֵד מִחֲצִיתָהּ
 בַּבֶּקֶר וּמִחֲצִיתָהּ בָּעֶרֶב: (יח) עַל־מַחֲבֹת בִּשְׁמֶן
 תַּעֲשֶׂה מִרְבַּכַּת תְּבִיאָנָה תִּפְיֵנִי מִנְחַת פְּתִים
 תִּקְרִיב רִיח־נִיחַח לַיהוָה: (יט) וְהִכֵּהֶן הַמְּשִׁיחַ
 תַּחֲתֵיו מִבְּנָיו יַעֲשֶׂה אֹתָהּ חֶק־עוֹלָם לַיהוָה
 כָּלֵיל תִּקְטָר: (כ) וְכָל־מִנְחַת כֹּהֵן כָּלֵיל תִּהְיֶה
 לֹא תֹאכְלֶ: פ (כא) וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה
 לֵאמֹר: (כב) דַּבֵּר אֶל־אַהֲרֹן וְאֶל־בְּנָיו לֵאמֹר

LEVITICO VI

presenteranno al Signore (ognuno alla sua volta), allorchando uno di essi verrà unto: un decimo d'Efà di fior di farina, offerta farinacea, quotidianamente, metà a mane e metà a sera. (14) Sarà fatta sulla padella, nell'olio, fritta la presenterai: cotta alla guisa delle offerte farinacee [che friggonsi, dopo essere state cotte, e spezzate] a frusti [II. 6] la presenterai al Signore, odore propiziatorio. (15) Ed il sacerdote, che tra'suoi figli verrà unto in luogo suo, la farà [quest'offerta]. È legge perpetua. Tutta intera si arderà al Signore. (16) E qualunque offerta farinacea d'un sacerdote sarà tutta arsa, non si mangerà. (17) Il Signore parlò a Mosè, con dire: (18) Parla ad

מי שיהיה מבניו שיעמוד תחתיו לכה"ג, וכמפורש אח"כ בפסוק ע"ו, ומכאן דרשו על כהן הדיוט כשעושה עבודה ראשונה לריק חנוך במנחה, וכראש שכן היה מנהג הכהנים ואע"פ שאינו מנוח מן המורה. (יד) מרבת: ראש"ע כתב אין לו אח, ומפשו אחרו ר"מל והמעמר, כי הכה עזר מרבת למטה ז' י"ב וגם גד"ה א' כ"ג כ"ט, ומפישתם שזו והבול, כי משני המקומות ההם אין ללמוד כלל מה ענין מרבת, והוא

זאת תורת החטאת במקום אשר תשחט
העלה תשחט החטאת לפני יהוה קדש
קדשים הוא: (יט) הכהן המחטא אותה יאכלנה
במקום קדש תאכל בחצר אהל מועד:
(כ) כל אשר יגע בבשרה יקדש ואשר יזה
מדרמה על-הבגד אשר יזה עליה תכבס
במקום קדש: (כא) וכלי-חרש אשר תבשל-

LEVITICO VI

Aronne ed ai figli suoi con dire: È questa la legge relativa al sacrificio d'aspersione: nel luogo dove si scanna l'olocausto si scannerà il sacrificio d'aspersione, innanzi al Signore: cosa santissima è. (19) Quel sacerdote, che ne farà le aspersioni, lo mangerà; in luogo santo sarà mangiato, nell'atrio del padiglione di congregazione. (20) Tutto ciò che toccherà la sua carne diventerà sacro; e se spruzzolerà del suo sangue sopra un panno, quella parte, sulla quale sarà spruzzato, laverai in luogo sacro. (21) Ed il vaso di terra, in cui verrà cucinato,

באמת כמי שאין לו אה. (יט) הפחטא אותה יאכלנה: וכינא בזה למטה ז'
פסוק ז' ו' וט', כך הים הענין ממות משה עד דוד, ואז התקינו כ"ד משמרות כהונה,
וכל העובדים ציום אחד (והם הנקראים בית אה) חולקים בבשר החטאת והאדם
המוצאים ציום הווא, והוגרכו ח"ל לפרש הכהן המחטא אותה להוויא את העמא
בשעת עבודה (ענין רש"י כאן ולמטה ז' ז' ו' וט'). ומתי יפקדו עיניהם המחזיקים
באולת ואומרים שהתורה נכתבה בזמן המלכים? (כ) יזה: כנין הקל משרש כזה שענינו
קפינה, אם יקפוץ מדמה על הבגד, ובהפעיל ענינו זרק המשקה באופן שיקפוץ מחקום
למקום. (כא) ומורק ושומף במים: כל כי מלת ומרק צריכה טפאה, כי השטיפים
היא במים, אהל המירוק איכנו במים אלא בקול או בדבר אחר, ואף אם מערבין קלת

בּוּ יִשְׁבֵּר וְאִם-בְּכִלֵי נְחֹשֶׁת בְּשִׁלָּה וּמִרְקָה
 וְשִׁטְף בַּמַּיִם: (כב) כָּל-זָכָר בְּכַהֲנִים יֹאכַל אֹתָהּ
 קֹדֶשׁ קִדְּשִׁים הוּא: (כג) וְכָל-חֲטָאת אֲשֶׁר יִבָּא
 מִדְּמָה אֶל-אֹהֶל מוֹעֵד לְכַפֵּר בַּקֹּדֶשׁ לֹא
 תֹאכַל בְּאֵשׁ תִּשְׂרָף: פ

ז

(א) וְזֹאת תּוֹרַת הָאֲשָׁם קֹדֶשׁ קִדְּשִׁים הוּא:
 (ב) בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִשְׁחָטוּ אֶת-הָעֵלָה יִשְׁחָטוּ

LEVITICO VI-VII

si romperà; e se fu cucinato in vaso di rame, questo dovrà ripulirsi, e sciacquarsi. (22) Qualunque maschio dei sacerdoti potrà mangiarlo, cosa santissima è. (23) Però ogni sacrificio d'aspersione, il cui sangue debba portarsi nel padiglione di congregazione, onde propiziare [fare le aspersioni] nel Santuario, non si mangerà ma si abbrucierà.

VII

(1) E questa è la legge relativa al sacrificio di pentimento: esso è cosa santissima. (2) Nel luogo ove si scanna l'olocausto si scannerà il sacrificio di pentimento, ed il suo sangue spar-

מים צחול, חֵזֶן הַמַּיִם עֵינָקָה, אֶלֶף הַחֹל, וְעֵינֵי לַמֶּטָה י"ג ב'. (כב) כָּל זָכָר בְּכַהֲנִים יֹאכַל אֹתָהּ: הַכֹּהֵן הַמִּמְטָח אֹתָהּ רֵשֵׁי לַחַת מִזְבֵּחַהּ לְמִי שִׁירָזָה, וְלִבְנֵד שִׁיבָהּ כֹּהֵן זָכָר (רכ"ה) לְפִי הַפֶּשֶׁט לַמַּעֲלָה י"ט.

אֶת־הָאֵשׁ וְאֶת־דָּמוֹ יִזְרֹק עַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב׃
 (א) וְאֶת־כָּל־חֵלְבוֹ יִקְרִיב מִמֶּנּוּ אֶת־הָאֵלֶּיךָ
 וְאֶת־הַחֵלֶב הַמְכַסֶּה אֶת־הַקֶּרֶב׃ (ב) וְאֵת שְׁתֵּי
 הַכְּלָיִת וְאֶת־הַחֵלֶב אֲשֶׁר עָלֵיהֶן אֲשֶׁר עַל־
 הַכֶּסֶּלִים וְאֶת־הִיתָרְתָּ עַל־הַכְּבֹד עַל־הַכְּלָיִת
 יְסִירְנָה׃ (ג) וְהַקֶּטִּיר אַתֶּם הַכֹּהֵן הַמִּזְבֵּחַ
 אִשָּׁה לִיהוָה אֲשֶׁם הוּא׃ (ד) כָּל־זָכָר בְּכַהֲנִים
 יֵאָכְלוּ בְּמָקוֹם קָדוֹשׁ יֵאָכֵל קֹדֶשׁ קֳדָשִׁים
 הוּא׃ (ה) כַּחֲטָאֵת כָּאֲשֶׁם תּוֹרָה אַחַת לָהֶם
 הַכֹּהֵן אֲשֶׁר יִכְפָּרְבוּ לוֹ יִהְיֶה׃ (ו) וְהַכֹּהֵן
 הַמִּקְרִיב אֶת־עֹלֹת אִישׁ עֹר הָעֹלָה אֲשֶׁר

LEVITICO VII

gerà (il sacerdote) sull'altare all'intorno. (3) E ne offrirà tutt' il sevo: la coda, ed il sevo che cuopre le interiora. (4) E i due reni, ed il sevo ch'è sopra di essi, che sta (cioè) sui fianchi, e la rete ch'è sul fegato, cui leverà insieme ai reni. (5) Ed il sacerdote arderà tutto ciò sull'altare, in sacrificio da ardersi al Signore. È sacrificio di pentimento. (6) Ogni maschio tra i sacerdoti potrà mangiarlo; in luogo santo sarà mangiato, è cosa santissima. (7) Il sacrificio d'aspersione e quello di pentimento hanno una medesima legge: sì l'uno che l'altro appartengono a quel sacerdote che avrà eseguito le relative funzioni propiziatricie. (8) Ed il sacerdote che offrirà l'olocausto d'alcuno... la pelle dell'offerito olocausto apparterrà al medesimo

הַקָּרִיב לִכְהֵן לוֹ יִהְיֶה: (ט) וְכָל־מִנְחָה אֲשֶׁר
 תֵּאָפֶה בַתֵּנוּר וְכָל־נֶעֱשָׂה בַמִּרְחֶשֶׁת וְעַל־
 מַחֲבֹת לִכְהֵן הַמִּקְרִיב אֹתָהּ לוֹ תִּהְיֶה: (י)
 וְכָל־מִנְחָה בְּלוּלָה־בְשֶׁמֶן וְחֶרֶבָה לְכָל־בְּנֵי
 אַהֲרֹן תִּהְיֶה אִישׁ כְּאָחִיו: פ' שְׁלִישִׁי (יא) וְזֹאת תֹּרֵת
 זִבַּח הַשְּׁלָמִים אֲשֶׁר יִקְרִיב לַיהוָה: (יב) אִם
 עַל־תּוֹרֵהּ יִקְרִיבֶנּוּ וְהַקְּרִיב יַעֲלֶה־זִבַּח הַתּוֹרֵת
 חֲלוֹת מִצּוֹת בְּלוּלֹת בְּשֶׁמֶן וְרִקִּיקֵי מִצּוֹת

LEVITICO VII

sacerdote. (9) Ed ogni offerta farinacea, sia cotta in forno, o fatta sulla tegghia, o sulla padella, apparterrà al sacerdote che l'avrà l'offerta. (10) Ed ogni offerta farinacea intrisa coll'olio, o asciutta, apparterrà a tutt'i figli d'Aronne, all'uno come all'altro. (11) E questa è la legge del sacrificio di contentezza, che uno presenterà al Signore. (12) Se l'offrirà per ringraziamento, presenterà insieme al sacrificio di ringraziamento focacce azzime intrise coll'olio, e focacce di pasta molle unte coll'olio, e fior di farina fritto, (fatto in) focacce

(י) לכל בני אהרן תדוּת: לכלם ממש כל זמן שיהיו מתי מספר כגון בניי משה, או כל הנמלאים בזית המקדש בזים הוא כשיפרו ויתרבו; וז"ע מה נשתנו אלו מחותן שבסוק הקודם; ורמ"ן אמר כי בזותן שלמעלה ערע הכהן באפייתו, ורכ"ס דמה דבריו, והוא מפרש לכל בני אהרן תהיה על פי דרכו (למעלה ו' כ"ב) שהוקריב ראשי לתת מחלקו לכל שאר הכהנים, וכ"ל שאין זה משמעות לכל בני אהרן תהיה, והי"ל כל בני אהרן יאכלוה כמו למעלה, אך לכל בני אהרן תהיה היא מליצה שזה

מִשְׁחִים בְּשֶׁמֶן וְסֹלֶת מִרְבֵּכַת חֲלֹת בְּלוּלֹת
 בְּשֶׁמֶן: (13) עַל־חֲלֹת לֶחֶם חֲמִין יִקְרִיב קָרְבָּנוֹ
 עַל־זִבַּח תּוֹדַת שְׁלָמִיו: (14) וְהִקְרִיב מִמֶּנּוּ אֶחָד
 מִכָּל־קָרְבָּן תְּרוּמָה לַיהוָה לִכְהֵן הַזֹּרֵק אֶת־
 דָּם הַשְּׁלָמִים לוֹ יִהְיֶה: (15) וּבֶשֶׂר זִבַּח תּוֹדַת
 שְׁלָמָיו בַּיּוֹם קָרְבָּנוֹ יֵאָכֵל לֹא־יִנְיַח מִמֶּנּוּ
 עַד־בֶּקֶר: (16) וְאִם־נִדְרָ יֹאֵל נִדְבָה זִבַּח קָרְבָּנוֹ
 בַּיּוֹם הִקְרִיבוּ אֶת־זִבְחוֹ יֵאָכֵל וּמִמַּחֲרַת
 וְהַנּוֹתָר מִמֶּנּוּ יֵאָכֵל: (17) וְהַנּוֹתָר מִבֶּשֶׂר הַזִּבַּח

LEVITICO VII

intrise coll'olio. (13) Unitamente a focacce di pane lievitato presenterà la sua offerta, insieme al suo sacrificio di contentezza fatto per ringraziamento. (14) Egli offrirà in tributo al Signore un pane d'ognuna di queste varie forme d'offerta, il quale apparterrà al sacerdote che avrà sparso il sangue del sacrificio di contentezza. (15) La carne poi del suo sacrificio di contentezza fatto per ringraziamento sarà mangiata nel giorno stesso, in cui fa il sacrificio; non deve lasciarne sino alla dimane. (16) Se poi il sacrificio (di contentezza) da lui offerto è un voto, o una spontanea oblazione; si mangerà nel giorno, in cui presenterà il suo sacrificio, ed anche nel dimani potrà mangiarsi ciò che ne avanza. (17) Ma quello, che (tuttavia) avanzasse della carne del sacrificio, dovrà

למליכת לכסן המקריב אותם לו מהיה. (טז) נדר: הרי עלי, נדבה הרי זו.

ביום השלישי באש ישרף: (יד) ואם האכל
 יאכל מבשר זבח שלמיו ביום השלישי לא
 ירצה המקריב אתו לא יחשב לו פגול יהיה
 והנפש האכלת ממנו עונה תשא: (טו) והבשר
 אשר יגע בכל טמא לא יאכל באש ישרף

LEVITICO VII

nel giorno terzo abbruciarsi. (18) E se verrà mangiato della carne del suo sacrificio di contentezza, nel giorno terzo, (il sacrificio) non verrà gradito, non sarà calcolato a favore di chi lo presenta, sarà anzi ributtato, e la persona che ne mangerà incorrerà in peccato. (19) E la carne (del sacrificio), che avesse toccato alcuna cosa impura, non si mangerà, ma si abbrucerà.

(יד) ואם האכל יאכל מבשר זבח שלמיו ביום השלישי: אם המקריב ימיר מבשר הזבח עד היום השלישי ולא ישרפנו, אבל יאכל ממנו או יאכיל לאחריים שאכלו ממנו ביום השלישי, אז לא יהיה קרבנו כקשצ לו, אך פגול יהיה, וכל מי שאכל מבשרו אפילו בתוך הזמן (ביום הראשון והשני) עובי ישא. זה הוא משמעות הכתוב, אבל זו באמת חומרא גדולה, שמי שאכל מבשר הזבח בתוך הזמן ישא עובי כאילו אכל פגול, מפני שאחר כן לא נשרף הכותר יהיה כמי שאכל ממנו ביום השלישי; ועל זה תמס ר' אליעזר (זבחים כ"ט) אחר שהוא כשר יתזור ויפסל? לכיכך הונרכו כחמים להוניה הכתוב מפשטו, ולפרש שאין הקרבן כפסל באכילת יום שלישי, אלא אם כן בשעת הקרבנו היתה כוונת הבעלים לאכלו בשלישי, ולכך דרשו המקריב אותו לא יקשצ לו, אזהרה לבעלים שלא יקשצו בשעת הקרבה לאכול מבשרו ביום השלישי, והנפש האוכלת ממנו (אם קודם אכילה ידעה מקשצת הבעלים) עונה תשא. אחרי כמה שנים שהייתי מתמיה על רז"ל, למה (כדברי רשב"ם) עקרו הכתוב הזה מפשטו, היום (פורים, תר"ו) זכימי להבין מה ראו על ככה. וכן בכל מקום שנתו רז"ל מפשט הכתובים, כשאין הדבר דעת יחיד, אבל הוא דבר מוסכם בלי חולק, איכנו טעות שטעו, אבל הוא תקנה שתקנו, לפי טורח הדורות, ומי כמוהם ריפורמאטור? אבל תקנותיהם היו במקמה עמוקה, וביראת ה' והאבת האדם, לא להנחת עגמם או לכבודם, ולא למנוח קן

והבֶּשֶׂר כָּדֶ-טְהוֹר יֹאכַל בָּשָׂר: (ט) וְהַנֶּפֶשׁ
 אֲשֶׁר-תֹּאכַל בָּשָׂר מִזֶּבַח הַשְּׁלָמִים אֲשֶׁר
 לַיהוָה וְטִמְאַתּוֹ עָלָיו וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהוּא
 מֵעַמִּיּוֹ: (י) וְנֶפֶשׁ כִּי-תִנַּע בְּכָל-טָמֵא בְּטִמְאַת
 אָדָם אוֹ בְּבִהֵמָה טָמֵאָה אוֹ בְּכָל-שִׂקְץ טָמֵא
 וְאָכַל מִבְּשַׂר-זֶבַח הַשְּׁלָמִים אֲשֶׁר לַיהוָה
 וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהוּא מֵעַמִּיּוֹ: (יב) וַיְדַבֵּר
 יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵּאמֹר: (יג) דַּבֵּר אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 לֵאמֹר כָּל-חֵלֶב שׁוֹר וְכֶשֶׂב וְעִז לֹא תֹאכְלוּ:

LEVITICO VII

(Cosi pure) quanto alla carne, ogni persona pura potrà mangiare la carne (del sacrificio). (20) Ma la persona che mangiasse della carne d'un sacrificio di contentezza offerto al Signore, avendo addosso qualche impurità; quella persona sarà recisa di mezzo alla sua nazione. (21) Ed una persona che avesse toccato alcuna cosa impura, qualche impurità umana, o alcun animale domestico impuro [cioè morto da sè], o alcun animale abborrito [vietato a mangiarsi] impuro [morto da sè], e poi mangiasse della carne d'un sacrificio di contentezza offerto al Signore; quella persona (dico) sarà recisa di mezzo alla sua nazione. (22) Il Signore parlò a Mosè, con dire: (23) Parla ai figli d'Israel quanto segue: Alcuo sevo bovino, pecorino, o caprino non

בעיני בשר חס. (כא) שקץ: ענינו שרץ או דג או עוף סחסור נאכלים, ושקץ

(כד) וְחֵלֶב נְבֵלָה וְחֵלֶב טְרֵפָה יַעֲשֶׂה לְכָל־
 מְלֹאכָה וְאָכַל לֹא תֹאכְלֶהוּ: (כה) כִּי כָל־אֹכַל
 חֵלֶב מִן־הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר יִקְרִיב מִמֶּנּוּ אִשָּׁה
 לַיהוָה וְנִבְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הָאֹכֶלֶת מֵעַמִּיהָ:
 (כו) וְכָל־דָּמָם לֹא תֹאכְלוּ בְּכָל מוֹשְׁבֵיכֶם

LEVITICO VII

mangerete. (24) Il sevo d'animale morto da sè, o sbranato (da qualche fiera), potrà adoperarsi a qualunque lavoro, ma non lo mangerete. [La legge vale egualmente pel sego d'animali scannati; ma di questi non è qui fatta menzione, perchè agl'Israeliti dei tempi mosaici, viventi nel deserto, non era permesso scannare alcun animale domestico, senza farne un sacrificio, ed arderne il sevo ed il sangue sull'altare; v. Capo XVII]. (25) Poichè chiunque mangia sevo d'un animale (quadrupede), di cui può farsi sacrificio da ardersi al Signore; quella persona (dico) che ne mangia sarà recisa di mezzo alla sua nazione. (26) Ed alcun sangue non mangerete, in alcun luogo delle vostre sedi, nè di volatili, nè di quadrupedi.

טמא ענינו אחד מן השרצים המטמאים צמותם. (כד) וחלב נבלה וחלב טרפה: זה נאמר כנגד דור המדבר שלא היו אוכלים בשר אלא שלמים, ולא היה להם חלב מותר אלא חלב של כבשה וטרפה (ולפיכך אמר אה"כ בדם: בכל מושבצמכם, כלומר בין בדור זה ובין בשתהיו על ארצכם), והואיל והזכיר שהוא מותר למלאכה הזכיר איבור אכילתו, אע"פי שאינו נרץ להאמר (וכן דעת התרגום המיוחס ל"ב, ע' כה"ט) ולדורות, המקרא הזה מלמד שאין הקלב טמא טומאת נבלה, וגם המקרא הזה ראיה שנכתבה התורה בדור המדבר. (כה) מן הבהמה אשר יקריב פופנה: שמקריבין מאתמו המין. (כו) וכל דם וכו' לעוף ולבהמה: שלא נקטנו שאין איבור הדם אלא כאיבור הקלב, שהוא במינים הקרבים על המזבח, לכך הוסיף לעוף ולבהמה,

לָעוֹף וּלְבַהֲמָה: (כז) כָּל־נֶפֶשׁ אֲשֶׁר־תֹּאכַל
 כָּל־דָּם וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהוּא מֵעַמִּיהָ: פ
 (כח) וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: (כט) דַּבֵּר
 אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר הַמִּקְרִיב אֶת־זֶבַח
 שְׁלָמָיו לַיהוָה יָבִיא אֶת־קִרְבָּנוּ לַיהוָה מִזֶּבַח
 שְׁלָמָיו: (ל) יָדָיו תְּבִיאֶנָּה אֵת אֲשֵׁי יְהוָה אֶת־
 הַחֶלֶב עַל־הַחֹזֶה יְבִיאֵנוּ אֵת הַחֹזֶה לְהַנְיֹף
 אֹתוֹ תְּנוּפָה לִפְנֵי יְהוָה: (לא) וְהִקְטִיר הַכֹּהֵן
 אֶת־הַחֶלֶב הַמִּזְבֵּחַ וְהָיָה הַחֹזֶה לְאַהֲרֹן
 וּלְבָנָיו: (לב) וְאֵת שׁוֹק הַיָּמִין תִּתְּנוּ תְּרוּמָה

LEVITICO VII

(27) Quallsia persona, che mangi alcun sangue, quella persona sarà recisa di mezzo alla sua nazione. (28) Il Signore parlò a Mosè, con dire: (29) Parla ai figli d'Israel, con dire: Chi vuol offrire al Signore il suo sacrificio di contentezza, recherà dal suo sacrificio di contentezza la (porzione di) sua offerta al Signore. (30) Colle sue mani recherà le parti da ardersi al Signore, recherà (cioè) il sevo sopra il petto; il petto (però) per farne la dimenazione innanzi al Signore [non perchè venga abbruciato]. (31) Ed il sacerdote arderà il sevo sull'altare, ed il petto apparterrà ad Aronne ed ai suoi figli. (32) E la gamba destra darete in tributo al sacerdote dai vostri sa-

וזיה בכלל נהמה (רכ"ט). (לב) שוק: עיין כו"ג ע"ג קפ"ג ות"ט חולין סוף

לִכְהֵן מִזִּבְחֵי שְׁלָמִיכֶם: (לג) הַמִּקְרִיב אֶת־
 דָּם הַשְּׁלָמִים וְאֶת־הַחֶלֶב מִבְּנֵי אֹהֲרֹן לֹו
 תְּהִיָּה שׁוֹק הַיָּמִין לְמִנֶּה: (לד) כִּי אֶת־יְחִזָּה
 הַתְּנוּפָה וְאֶת־י שׁוֹק הַתְּרוּמָה לְקַחְתִּי מֵאֵת
 בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מִזִּבְחֵי שְׁלָמֵיהֶם וְאֶתֶּן אֲתֶם
 לְאֹהֲרֹן הַכֹּהֵן וּלְבָנָיו לְחֶק־עוֹלָם מֵאֵת בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל: (לה) זֹאת מִשְׁחַת אֹהֲרֹן וּמִשְׁחַת בָּנָיו
 מֵאִשֵּׁי יְהוָה בְּיוֹם הַקָּרִיב אֲתֶם לְכַהֵן לַיהוָה:
 (לו) אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה לַתֵּת לָהֶם בְּיוֹם מִשְׁחֹו

LEVITICO VII

crifizi di contentezza. (33) Quello tra i figli d'Aronne, che of-
 frirà (sull'altare) il sangue ed il sevo del sacrificio di conten-
 tezza, avrà per sua porzione la gamba destra. (34) Poichè il
 petto di dimenazione e la gamba di tributo io accetto dai figli
 d'Israel, dai loro sacrifici di contentezza, e li do ad Aronne
 sacerdote e ai figli suoi qual diritto perpetuo (da percepire)
 dai figli d'Israel. (35) Quest'è il diritto annesso alla dignità
 d'Aronne ed alla dignità de'suoi figli, (da percepire) dai sa-
 crifizi da ardersi al Signore, tosto che saranno avvicinati
 [cioè abilitati] ad esercitare le funzioni di sacerdoti del Si-
 gnore; (36) Quello cioè ch'il Signore ha comandato che loro
 sia dato dai figli d'Israel, tosto che siano unti; (e ciò) qual

פרק י' וס' זכרון. (לד) שוק: לא נקרא שוק סתופה כי לא היו עושים בו הספס, ונקרא שוק התרומה כי היה מורס ומתן לגבות, כלומר לכסן (עיין שמות כ"ט כ"ד).

אַתֶּם מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל חֶקֶת עוֹלָם לְדֹרֹתֵם:
 (ל) זֹאת הַתּוֹרָה לָעֹלָה לַמִּנְחָה וְלַחֲטָאֵת
 וְלֶאֱשֶׁם וְלַמְלוֹאִים וְלִזְבַּח הַשְּׁלָמִים: (לז) אֲשֶׁר
 צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה בְּהַר סִינַי בְּיוֹם צִוּתוֹ
 אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְהִקְרִיב אֶת־קִרְבָּנֵיהֶם
 לַיהוָה בְּמִדְבַר סִינַי: פ רבע

ח

(ס) וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: (ב) קַח
 אֶת־אֶהָרָן וְאֶת־בְּנָיו אֹתוֹ וְאֵת הַבְּגָדִים וְאֵת

LEVITICO VII-VIII

diritto perpetuo, per tutte l'età avvenire. (37) È questa la legge per l'olocausto, per l'offerta farinacea, e pel sacrificio d'aspersione, e pel sacrificio di pentimento, e pel sacrificio d'installazione, e pel sacrificio di contentezza; (38) Ch' il Signore comandò a Mosè nel monte di Sinai, quando comandò ai figli d'Israel di presentare i proprj sacrifici al Signore nel deserto di Sinai.

VIII

(1) Il Signore parlò a Mosè, con dire: (2) Prendi Aronne, e con lui i figli suoi, e gl'indumenti, e l'olio d'unzione, ed il toro destinato per sacrificio d'aspersione, e i due montoni ed

שֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה וְאֵת י פֶּרֶךְ הַחֲטָאת וְאֵת שְׁנֵי
 הָאֵילִים וְאֵת סֵל הַמִּצּוֹת: (ג) וְאֵת כָּל-הָעֵדָה
 הַקֹּהֵל אֶל-פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד: (ד) וַיַּעַשׂ מֹשֶׁה
 כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֹתוֹ וַתִּקְהַל הָעֵדָה אֶל-
 פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד: (ה) וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל-הָעֵדָה
 זֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר-צִוָּה יְהוָה לַעֲשׂוֹת: (ו) וַיִּקְרַב
 מֹשֶׁה אֶת-אַהֲרֹן וְאֶת-בָּנָיו וַיִּרְחֹץ אֹתָם בַּמַּיִם:
 (ז) וַיִּתֵּן עָלָיו אֶת-הַכֹּתֶנֶת וַיַּחְגֹּר אֹתוֹ בַּאֲבִנֵט
 וַיִּלְבַּשׂ אֹתוֹ אֶת-הַמְּעִיל וַיִּתֵּן עָלָיו אֶת-הָאֶפֶד
 וַיַּחְגֹּר אֹתוֹ בַּחֹשֶׁב הָאֶפֶד וַיֹּאפֹד לוֹ בּוֹ: *

LEVITICO VIII

il canestro dei pani azzimi. (3) E convoca tutta la congrega
 all'ingresso del padiglione di congregazione. (4) E Mosè esegui
 quanto il Signore gli comandò, e la congrega si adunò all'in-
 gresso del padiglione di congregazione. (5) E Mosè disse alla
 congrega: È questa la cosa [cioè tutto quello che mi vedrete
 fare], ch' il Signore ha comandato di eseguire. (6) Mosè fece
 che si presentassero Aronne e i figli suoi, e si bagnassero
 nell'acqua. (7) Indi gli pose indosso la tonaca, e lo cinse colla
 cintura, e gli fece indossare il manto, e gli pose indosso il
 dorsale, e lo cinse colla fascia del dorsale, e con essa gli as-

(ג) ואת כל העדה הקהל אל פתח אהל מועד: כתב רש"י שהמזיק מועט

(*) חזי התורם נכסוקים:

(ח) וַיִּשֶׂם עָלָיו אֶת־הַחֹשֶׁן וַיִּתֵּן אֶל־הַחֹשֶׁן אֶת־
הָאוּרִים וְאֶת־הַתְּמִים: (ט) וַיִּשֶׂם אֶת־הַמִּצְנֶפֶת
עַל־רֹאשׁוֹ וַיִּשֶׂם עַל־הַמִּצְנֶפֶת אֶל־מֹול פָּנָיו
אֶת־צִיץ הַזָּהָב נֹזֵר הַקָּדָשׁ כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה
אֶת־מֹשֶׁה: (י) וַיִּקַּח מִשֶּׁה אֶת־שֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה
וַיִּמְשַׁח אֶת־הַמִּשְׁכָּן וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר־בּוֹ וַיִּקְדָּשׁ
אֹתָם: (יא) וַיֵּן מִמֶּנּוּ עַל־הַמִּזְבֵּחַ שֶׁבַע פְּעָמִים
וַיִּמְשַׁח אֶת־הַמִּזְבֵּחַ וְאֶת־כָּל־כֵּלָיו וְאֶת־הַכִּיֹּר

LEVITICO VIII

setto [tutti questi indumenti]. (8) E gli pose indosso il pettorale, e mise nel pettorale e gli Urim e i Tummim. (9) E gli pose la mitra sul capo; e pose sulla mitra, dalla parte anteriore, la lamina d'oro, diadema santo, come il Signore comandò a Mosè. (10) E Mosè prese l'olio d'unzione, ed unse il tabernacolo e tutto ciò ch'è in esso, e (così) li consacrò. (11) E ne spruzzò sull'altare sette volte, ed unse l'altare e tutt'i suoi arredi, e

את המרובה, חם נמשנו כי העדה היא הקהל, ואיכו כן. (ח) ויתן אל החשן את האורים ואת התמרים: משם נחנס נמשן נשעת לנישה, א"כ לא היו קנועים נמשן, א"כ היה הכהן משמש נהם לפרקים ומוניאם מתוך המשן, ואולי היו כ"ב אחיות הקוקות על כ"ב חתיכות קטנות אל עץ או אל מתכת, והיה הכהן מרים משם את אחת וא"כ אחת אחרת, והשגחת ה' היתה מונכת לו משוכה נכוכה לשאלתו; והיו האחותיהם שהן נקראות כל א' בשם מיוחד, כאל"ף היתה נקראת אור, וה"ו היתה נקראת חם, וכללן מאל"ף ועד ה"ו נקרא אורים ותמים, וזוה נמשכת קבלת

וְאֶת־בְּנוֹ לְקָדְשָׁם: (יב) וַיִּצַק מִשְׁמֵן הַמִּשְׁחָה
 עַל רֹאשׁ אַהֲרֹן וַיִּמָּשַׁח אֹתוֹ לְקָדְשׁוֹ: (יג) וַיִּקְרַב
 מֹשֶׁה אֶת־בְּנֵי אַהֲרֹן וַיִּלְבָּשֶׁם כְּתָנֹת וַיַּחְגֹּר
 אֹתָם אֲבָנֹת וַיַּחַבֵּשׁ לָהֶם מְגַבְעוֹת כַּאֲשֶׁר צִוָּה
 יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה: הַמִּשְׁחָה (יד) וַיִּגֹּשׁ אֶת פֶּר הַחֲטָאֹת
 וַיִּסְמְךְ אַהֲרֹן וּבָנָיו אֶת־יְדֵיהֶם עַל־רֹאשׁ פֶּר
 הַחֲטָאֹת: (טו) וַיִּשְׁחָט וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת־הַדָּם וַיִּתֵּן
 עַל־קַרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב בְּאֶצְבָּעוֹ וַיַּחֲטֵא
 אֶת־הַמִּזְבֵּחַ וְאֶת־הַדָּם יָצַק אֶל־יְסוֹד הַמִּזְבֵּחַ
 וַיִּקְדָּשֵׁהוּ לְכַפֵּר עֲלָיו: (טז) וַיִּקַּח אֶת־כָּל־הַחֶלֶב

LEVITICO VIII

la conca e il suo piedestallo, per consacrarli. (12) E colò del-
 l'olio d'unzione sul capo d'Aronne, e l'unse per consacrarlo.
 (13) Indi Mosè fece che si presentassero i figli d'Aronne, e fece
 loro indossare tonache, e li cinse di cintura, ed avvolsse loro
 turbanti, come il Signore comandò a Mosè. (14) E fece ac-
 costare il toro destinato per sacrificio d'aspersione, ed Aronne
 e i figli suoi posarono le loro mani sul capo del toro di sa-
 crificio d'aspersione. (15) Indi, scannatolo, Mosè prese il san-
 gue, e ne pose col dito sulle prominenze dell'altare all'in-
 torno, purgando così l'altare [v. Esodo XXIX. 36]; ed il (resto
 del) sangue colò al fondamento dell'altare, e così lo consacrò,
 perchè poi si facessero sopra di esso le espiazioni. (16) Indi
 prese tutto il sevo ch'è sulle interiora, e la rete del fegato,

אֲשֶׁר עַל-הַקֶּרֶב וְאֵת יִתְרַת הַכֹּזֵד וְאֶת-שֵׁתִי
 הַכֹּלִיֹּת וְאֶת-חֲלֻבָּהֶן וַיִּקְטַר מֹשֶׁה הַמִּזְבֵּחַהּ:
 (ח) וְאֶת-הַפֶּר וְאֶת-עֹרֹו וְאֶת-בְּשָׂרוֹ וְאֶת-פִּרְשׁוֹ
 שָׂרַף בְּאֵשׁ מַחוּץ לַמִּחֲנֶה כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה
 אֶת-מֹשֶׁה: (ט) וַיִּקְרַב אֶת אֵיל הָעֹלָה וַיִּסְמְכוּ
 אֶהֱרֹן וּבָנָיו אֶת-יָדֵיהֶם עַל-רֹאשׁ הָאֵיל:
 (י) וַיִּשְׁחֹט וַיִּזְרַק מִשָּׁה אֶת-הַדָּם עַל-הַמִּזְבֵּחַ
 סָבִיב: (כ) וְאֶת-הָאֵיל נָתַח לְנִתְחָיו וַיִּקְטַר
 מֹשֶׁה אֶת-הָרֹאשׁ וְאֶת-הַנְּתָחִים וְאֶת-הַפָּדֵר:
 (כא) וְאֶת-הַקֶּרֶב וְאֶת-הַכֹּרְעִים רָחַץ בַּמַּיִם
 וַיִּקְטַר מֹשֶׁה אֶת-כָּל-הָאֵיל הַמִּזְבֵּחַהּ עֲלֶיהָ
 הוּא לְרִיחַ-נִיחֹחַ אֲשֶׁה הוּא לַיהוָה כַּאֲשֶׁר

LEVITICO VIII

e i due reni, ed il loro sevo, e Mosè gli arse sull' altare. (17) Ed il toro, e la sua pelle e la sua carne e le sue fecce, abbruciò fuori del campo, come il Signore comandò a Mosè. (18) E fece avvicinare il montone destinato per olocausto, ed Aronne e i suoi figli posarono le loro mani sul capo del montone. (19) E, scannatolo, Mosè sparse il sangue sull' altare, all' intorno. (20) Tagliò poi Mosè il montone ne' suoi quarti, ed arse la testa e i quarti e l' adipe. (21) E le interiora e le gambe lavò nell' acqua, e Mosè arse tutt' il montone sul-

צֹוּהַ יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה׃ שְׁעִי (כב) וַיִּקְרַב אֶת־
הָאֵיל הַשְּׁנַי אֵיל הַמִּלֻּאִים וַיִּסְמְכוּ אֶהָרֶן
וּבְנָיו אֶת־יְדֵיהֶם עַל־רֹאשׁ הָאֵיל׃ (כג) וַיִּשְׁחֹט׃
וַיִּקַּח מֹשֶׁה מִדְּמוֹ וַיִּתֵּן עַל־תְּנוּךְ אֶזְרוֹ־אֶהָרֶן
הַיְמָנִית וְעַל־בֶּהֶן יָדוֹ הַיְמָנִית וְעַל־בֶּהֶן רַגְלוֹ
הַיְמָנִית׃ (כד) וַיִּקְרַב אֶת־בְּנֵי אֶהָרֶן וַיִּתֵּן מֹשֶׁה
מִן־הַדָּם עַל־תְּנוּךְ אֶזְנוֹם הַיְמָנִית וְעַל־בֶּהֶן יָדָם
הַיְמָנִית וְעַל־בֶּהֶן רַגְלָם הַיְמָנִית וַיִּזְרַק מֹשֶׁה
אֶת־הַדָּם עַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב׃ (כה) וַיִּקַּח אֶת־

LEVITICO VIII

l'altare. È olocausto, per odore propiziatório, è sacrificio da ardersi al Signore, come il Signore comandò a Mosè. (22) Indi fece avvicinare l'altro montone, montone destinato al sacrificio d'installazione, ed Aronne e i suoi figli posarono le loro mani sul capo del montone. (23) E scannatolo, Mosè prese del suo sangue, e ne mise sulla sommità dell'orecchia destra d'Aronne, sul pollice della sua mano destra, e sul pollice del suo piede destro. (24) Fece poi avvicinare i figli d'Aronne, e Mosè mise di quel sangue sulla sommità della loro orecchia destra, e sul pollice della loro mano destra, e sul pollice del loro piede destro, indi Mosè sparse il (resto del) sangue sull'altare all'intorno. (25) Prese poi il sevo e la coda e tutt'il sevo ch'è sulle interiora, e la rete del fegato, e i due reni, ed il

ר"זל שמאומיות שמות השכמים היו מצנינים התשובה. (כב) איל המלואים: ע"י כת"ב.

הַחֶלֶב וְאֶת־הָאֵלֶיּוֹה וְאֶת־כָּל־הַחֶלֶב אֲשֶׁר
 עַל־הַקֶּרֶב וְאֵת יִתְרַת הַכֹּהֵן וְאֶת־שְׂתֵי
 הַבָּלִיּוֹת וְאֶת־חֶלְבֵהֶן וְאֵת שׁוֹק הַיָּמִין: (כו)
 וּמִסַּל הַמִּצּוֹת אֲשֶׁר לִפְנֵי יְהוָה לָקַח חֲלֵת
 מִצָּה אַחַת וְחֲלֵת לֶחֶם שֶׁמֶן אַחַת וּרְקִיק אַחַד
 וַיִּשֶׂם עַל־הַחֲלָבִים וְעַל שׁוֹק הַיָּמִין: (כז) וַיִּתֵּן
 אֶת־הַכֹּל עַל כַּפֵּי אֹהֶלן וְעַל כַּפֵּי בְנֵי וַיִּנְרַף
 אֹתָם תְּנוּפָה לִפְנֵי יְהוָה: (כח) וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֹתָם
 מֵעַל כַּפֵּיהֶם וַיִּקְטֹר המִזְבֵּחַה עַל־הָעֹלָה
 מִלְּאִים הֵם לְרִיחַ נִיחֹחַ אֲשֶׁה הוּא לִיהוָה:
 (כט) וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת־הַחֹה וַיִּנִּיפֵהוּ תְנוּפָה

LEVITICO VIII

sevo loro, e la gamba destra. (26) E dal canestro dei pani azzimi, esistente innanzi al Signore, prese una focaccia di pane azzimo, ed una di pane oliato, ed una di pasta molle, e le pose sopra i sevi e sopra la gamba destra. (27) E mise il tutto sulle palme d'Aronne e sulle palme dei figli suoi, e ne fece la dimenazione innanzi al Signore. (28) Indi Mosè prese quelle cose d' in sulle loro palme, e le arse sull' altare, coll' olocausto. Sono un sacrificio d' installazione, in odore propiziatório: egli è un sacrificio da ardersi al Signore. (29) Mosè prese poi il petto, e ne fece la dimenazione innanzi al Signore. Dal montone d' installazione esso [il petto] appartenne a Mosè, come

לְפָנַי יְהוָה מֵאֵיל הַמִּלְאִים לְמִשְׁחָה הִיָּה לְמָנָה
 כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה׃ שְׂבִיעִי (ל) וַיִּקַּח מֹשֶׁה
 מִשְׁמֶן הַמִּשְׁחָה וּמִן־הַדָּם אֲשֶׁר עַל־הַמִּזְבֵּחַ וַיַּז
 עַל־אֹהֶרֶן עַל־בְּגָדָיו וְעַל־בְּנָיו וְעַל־בְּגָדֵי בְנָיו
 אֹתוֹ וַיִּקְדָּשׁ אֶת־אֹהֶרֶן אֶת־בְּגָדָיו וְאֶת־בְּנָיו
 וְאֶת־בְּגָדֵי בְנָיו אֹתוֹ׃ (לא) וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־אֹהֶרֶן
 וְאֶל־בְּנָיו בִּישְׁלוּ אֶת־הַבָּשָׂר פְּתַח אֹהֶל מוֹעֵד
 וְשֶׁם תֹּאכְלוּ אֹתוֹ וְאֶת־הַלֶּחֶם אֲשֶׁר בַּסַּל
 הַמִּלְאִים כַּאֲשֶׁר צִוִּיתִי לֵאמֹר אֹהֶרֶן וּבְנָיו
 יֹאכְלֶהוּ׃ (לב) וְהֵנוֹתַר בַּבָּשָׂר וּבַלֶּחֶם בְּאִישׁ
 תִּשְׂרְפוּ׃ מִפֶּטֶר (לג) וּמִפְּתַח אֹהֶל מוֹעֵד לֹא

LEVITICO VIII

il Signore comandò a Mosè. (30) E Mosè prese dell' olio d'unzione, e del sangue ch'era sull'altare, e ne spruzzò sopra Aronne, e sui suoi vestiti, e con lui (anche) sopra i suoi figli, e sui vestiti dei figli suoi; e così consacrò Aronne e i suoi indumenti, e con lui (anche) i figli suoi, e gl'indumenti dei figli suoi. (31) E Mosè disse ad Aronne ed ai suoi figli: Cucinate la carne all'ingresso del padiglione di congregazione, ed ivi la mangerete, come pure il pane ch'è nel canestro dell'installazione, come ho prescritto con dire: Lo mangeranno Aronne e i figli suoi. (32) E ciò che avvanzerà della carne e del pane, abbrucerete. (33) E dall'ingresso del padiglione di

תִּצְאוּ שִׁבְעַת יָמִים עַד יוֹם מְלֵאת יָמֵי
 מְלֵאֵיכֶם בִּי שִׁבְעַת יָמִים יִמְלֵא אֶת־יְדֹכֶם:
 (לד) כַּאֲשֶׁר עָשָׂה בַּיּוֹם הַזֶּה צְוָה יְהוָה לַעֲשׂוֹת
 לְכַפֵּר עֲלֵיכֶם: (לה) וּפָתַח אֱהֵל מוֹעֵד תִּשְׁבוּ
 יוֹמָם וּלְיָלָה שִׁבְעַת יָמִים וּשְׁמַרְתֶּם אֶת־
 מִשְׁמַרְת יְהוָה וְלֹא תָמוּתוּ כִּי־כֵן צִוִּיתִי:
 (לו) וַיַּעַשׂ אֶהֱרֹן וּבָנָיו אֶת כָּל־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר־
 צִוָּה יְהוָה בְּיַד־מֹשֶׁה: ס ס ס

LEVITICO VIII

congregazione non uscirete per sette giorni, sino (cioè) che
 siano compiuti i giorni della vostra installazione; poichè per
 sette giorni si celebrerà la vostra installazione. (34) Come si
 è fatto in quest'oggi, (altrettanto) ha il Signore comandato
 che si faccia (per altri sei giorni), per propiziare per voi.
 (35) Ed all'ingresso del padiglione di congregazione restate
 di e notte, per sette giorni, ed osservate la prescrizione del
 Signore, altrimenti morrete; perciocchè così mi fu comandato.
 (36) Ed Aronne e i figli suoi eseguirono tutte le cose ch' il
 Signore comandò per mezzo di Mosè.



This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>